

ਗਣੇਸ਼ ਫੈਕਟਰੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਪਟਿਆਲਾ
(ਜੀ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਧਾਰਾ 40(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ।

19) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਸੇਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ, ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 (ਬੀ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40 ਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

10)) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵੇਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਜੀਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

31 ਜੁਲਾਈ 1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 7251-ਐਮ .

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XLV)-Ss. 420, 408, 109—
ਪੁਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕਲਬ ਦੇ ਮੇਬਰ ਬਣਨ ਅਤੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ
ਮੇਬਰਾਂ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ— ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਸੇ

ਬੋਲੀ ਦਾ ਆਧਾਰ— ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ— ਕੀ ਰਕਮ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ— ਚਾਰਜ ਦਾ ਫਰੇਮਿੰਗ— ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ
ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ 'ਚ ਸਹੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੭)।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ
ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣ
ਲਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰਕਮ, ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਕੀਤੀ
ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰੀਖਣ, ਜੋ ਕਿ
ਓਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ
ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)।

ਧਰਮਵੀਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 1986 (2) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, 559।

(ਓਵਰ-ਸ਼ਾਸਨ)

482 ਕਰੋੜ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੁਟੀਸ਼ਨ ਪੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ
ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਅਤੇ P-2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ
ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।

ਏਐਸ ਕਾਲੜਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਐਸਕੇ ਸਿਆਲ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

(1) ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ
ਧਾਰਾ 420, 408 ਅਤੇ 109 ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼
ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ
ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇਣ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ। 62,000 ਅਤੇ ਰੁ.
12,000 ਅਤੇ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਠੱਗੀ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ
ਮਾਮਲਾ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। 54,800
ਅਤੇ ਰੁ. 30,000

(2) ਵਿਦਿਆਲੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ 1988 ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕੀਤੇ। ਸਿਰਫ਼ ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਨ।

ਰਾਮ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (ਜੀ. ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਸਾਰੇ ਚਾਰ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਆਇਦ ਕਰਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਫ਼ਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ 13 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਤਹਿਤ ਆਇਆ ਹੈ। ਚਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਛੋਟੇ 'ਕੋਡ' ਲਈ)। ਉਸ ਨੇ ਸੀ.ਆਰ.ਐਲ. ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 7251-ਐਮ ਆਫ਼ 1988, 7253-ਐਮ, 7255-ਐਮ ਅਤੇ 7257-ਐਮ 1988। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਐਫਆਈਆਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(3) ਮੇਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਰਮਵੀਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਡਬਲ ਮਨੀ ਸੇਵਿੰਗ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਕਮ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ, ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ,

(4) ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 'ਕੰਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਕਲੈਕਸ਼ਨ ਕਲੱਬ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਬੋਲੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਜੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਗਏ ਤਾਂ ਫੁੰਡ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 420 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਦੋਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਧਰਮਵੀਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੈ। ਉਥੇ ਹੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ

ਕੀਤੀਆਂ:-

"ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।"

(1) 1986 (2) ਤਾਜ਼ਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, 559.

ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(6) ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਥਾਟਲਾਨੋਥਰੂ ਦਲੀਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਿਵਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਨਿਰੀਖਣ *ਔਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ ਹਨ*। ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਠਿਆ ਸੀ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਇਹ ਦੀਵਾਨੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਬੇਈਮਾਨੀ ਨਾਲ ਉਕਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਰੀਖਣ, ਜੋ ਕਿ *ਔਬਿਟਰ ਡਿਕਟਾ* ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(7) ਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ *ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ* ਕੇਸ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

(8) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ: ਆਈ.ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ, ਜੇ.ਜੇ. ਪਾਨੀਪਤ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ।- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਜਲ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਲਈ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬੋਰਡ, -

ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

25 ਅਗਸਤ 1989 1989 ਦੀ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2122।

ਪਾਣੀ (ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ) ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1977— ਅਨੁਸੂਚੀ I,
 ਐਂਟਰੀ 15 — ਗੁੰਨੇ ਤੋਂ ਖੰਡ/ਗੁੜ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ— ਅਜਿਹਾ ਉਦਯੋਗ— ਕੀ ਇੱਕ " ਸਬਜ਼ੀ
 ਉਤਪਾਦ ਉਦਯੋਗ ਵੀ।' ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ - ਦਾ ਮਤਲਬ।

I.L.R. Punjab and Haryana**(1990)1**

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ_ਵਾਦ ਕੀਤਾ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਗਿਠਾ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ